

«Людина, яка змінила хід епідемії і довела, що наука сильніша за страх». Так про бердянця Володимира Хавкіна відгукувалися чи не всі, хто його знали. Бо українець двічі рятував планету від нищівних хвороб. Якби не його розробки, хто й зна, скільки б нас лишилося на Землі... Про порятунок людства українцем далі в сюжеті.

Майбутній лікар-епідеміолог Володимир Хавкін народився 15 березня 1860 року в одеській єврейській родині. Хоч значну частину дитинства і юності провів у Бердянську, «Південна Пальміра» досі називає його своїм містянином. Ймовірно, ще й через те, що першу медичну освіту Володимир Хавкін здобував в Одеському університеті. Та більше, ніж лікарем, він стати не міг: російська імперія забороняла юдеям, євреям будувати кар'єри в науці. Відмовившись прийняти православ'я, вчорашній студент їде за своїм вчителем Іллею Мечніком до Швейцарії, де бере участь у спільних наукових дослідженнях, а згодом обіймає посаду приват-доцента в Лозанському університеті. 1889-го року вчений отримує рекомендацію свого наставника й розпочинає співпрацювати з Луї Пастером у тодішньому новоствореному інституті. Команда установи працювала над дослідженнями в області мікробіології, інфекційних захворювань і вакцин. Останнє цікавило Володимира Хавкіна найбільше.

Світ другої половини XIX століття потребував нових наукових розробок в галузі медицини. І якщо в Європі медичні послуги вважалися першокласними, то колоніальні володіння, які знаходилися по всій Африці, Індії, Австралії часом не відали про існування пігулок. А тим часом з початку століття у світі не вщухали пандемії холери: якщо й вдавалося виявляти осередки спалаху хвороби, то стримувати її поширення континентами було не під силу. Зокрема, через бажання допомогти людству долати масові недуги, Володимир Хавкін працював над вивченням інфекційних захворювань та винайденням нових вакцин. Час не змушував чекати, коли в 1888 році у Каїрі зафіксували спалах холери. Хвороба швидко мігрувала, забираючи на своєму шляху тисячі життів, зрештою опинилася в Індії, на територіях тодішніх французьких колоніальних володінь. Відтак, всі передові медичні дослідження спрямовувалися на пошук шляхів зупинки пандемії... Лише за 4 роки Володимир Хавкін зміг представити нову вакцину від холери. Щоб довести світові ефективність препарату – першу дозу вчений ввів собі. Вже найближчим часом були вакциновані понад 42 тисячі людей, пандемія зупинена, а світ урятований вперше. За декілька років вчений так само врятує світ, але вже від чуми.

Пізніше Володимир Хавкін очолить антихолерну лабораторію в Мумбаї, переконає Британський уряд у важливості вакцинації солдатів часів Першої світової, напише роботу, в якій відстоюватиме права євреїв на відновлення власної держави й представить її на Женевській мирній конференції... Вчений буде почутий світом і людством, бо вони завдячують медику життям.